

OVERDENKING

‘Hoopvol...!’ (1 Petrus 1: 3)

Lezen: 1 Petrus 1

De eerste Petrusbrief heeft al vroeg in de kerkelijke traditie een plaats gekregen in de periode na Pasen. Op zich is dit niet zo verwonderlijk. Immers in het begin van deze brief lezen we al over de doorwerking en uitwerking van Pasen:

³Geprezen zij de God en Vader van onze Heer Jezus Christus: in zijn grote barmhartigheid heeft hij ons opnieuw geboren doen worden door de opstanding van Jezus Christus uit de dood, waardoor wij leven in hoop.

Door de opstanding van de Here Jezus leven wij in hoop. Dat dit niet zomaar een theoretische stelling is, blijkt uit het vervolg. Want daarin wordt verwezen naar allerlei ellende en ontberingen waarmee de geadresseerden van de brief geconfronteerd worden. De ellende is vrij omvangrijk en over een groter gebied verspreid. Deze brief is immers gericht aan gelovigen die als vreemdelingen vertoeven in Pontus, Galatië, Kappadocië, Asia en Bitynië. Dat is een uitgestrekt gebied.

Petrus schrijft over hoop aan mensen die de wanhoop nabij hebben en soms zelf ook wel eens de wanhoop nabij zijn. Fundament voor de hoop waarover hij schrijft is de opstanding van de Here Jezus. Hij geeft aan de hoop een geheel eigen waarde en inhoud.

Iemand heeft eens geschreven dat ‘hoop’ te vergelijken is met een veer. De kracht daarvan blijkt daar waar de omstandigheden er druk op uitoefenen. Hopen is in de Bijbel afzien van je zelf en je geheel op de Here God richten. In de woorden van de apostel Petrus, zoals we die lezen in Hoofdstuk 3:

“...Wees daarom niet bang voor de mensen en laat u door niets in verwarring brengen; ¹⁵erken Christus als Heer en eer hem met heel uw hart...”

In tijden van wanhoop en hopeloosheid is er grote behoefte aan een boodschap van hoop.

‘Hoop doet leven’ zo luidt een gezegde. In de Bijbel wordt het anders gezegd. Daar wordt gesproken over een ‘levende hoop’, of zoals in 1 Petrus 3: ‘de hoop die in u leeft’. Bijbelse hoop en leven hebben alles

met elkaar te maken, omdat de hoop zich richt op de Here Jezus Christus, de Levende Heer. Hij is onze Hoop. Symbool voor de hoop is vaak een anker. Zelfs hele grote zeeschepen hebben vaak een relatief klein anker. Maar zonder anker gaan ze niet onderweg. Zo is voor de gelovige een anker onmisbaar op onze reis over de levenszee. Zeker in tijden van storm en nood blijkt dan hoe ons anker van de hoop, uitgegooid op de goede ankergrond, ons houvast kan bieden.

De God van de Bijbel is de God van de hoop.

In de berijmde Psalm 4 komen we een mooie toepassing van de Bijbelse Hoop tegen:

*1. Laat als ik roep mij op U hopen,
o God van mijn gerechtigheid.
Geef mij uw antwoord, doe mij open,
die mij, als ik ben ingesloten,
ruim baan maakt en mij weer bevrijdt.
...*

*3. Ik kan gaan slapen zonder zorgen,
want slapend kom ik bij U thuis.
Alleen bij U ben ik geborgen.
Gij doet mij rusten tot de morgen
en wonen in een veilig huis.*

Moge God, die ons hoop geeft, u in het geloof geheel en al vervullen met vreugde en vrede, zodat uw hoop overvloedig zal zijn door de kracht van de heilige Geest.

(Romeinen 15: 13)

Ds. M. A. Bos